

STORTINGET

Innst. 145 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget
fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:23 S (2025–2026)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mudassar Kapur, Tage Pettersen, Henrik Gottfries Kierulf og Anne Kristine Linnestad om en ny nasjonal boligsosial strategi

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi innen august 2026.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens behandling

Kommunal- og distriktsminister Bjørnar Skjæran har uttalt seg til forslaget i brev av 18. november 2025. Brevet følger som vedlegg til innstillingen. Komiteen har invitert til og har mottatt elleve skriftlige høringsinnspill i saken.

De skriftlige innspillene er sammen med sakens dokumenter tilgjengelige på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Konstanse Marie Alvær, Isak Veierud Busch, Sigurd Kvammen Rafaelsen og Solveig Vestenfor, fra Fremskrittspartiet, Bjørn Larsen, Rune Midtun, Helge André Njåstad og Erlend Wiborg, fra Høyre, Mudassar Kapur og Tage Pettersen, fra Sosialistisk Venstreparti, Anne Lise Gjerstad Fredlund, fra Senterpartiet, Bengt Fasteraune, fra Rødt, lederen Hanne Beate Stenvaag, og fra Miljøpartiet De Grønne, Marius Langballe Dalin, viser til representantforslag Dokument 8:23 S (2025–2026) om en ny nasjonal boligsosial strategi.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt og Miljøpartiet De Grønne, viser til representantforslaget om å utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi innen august 2026. Forslaget begrunnes med at Norge i dag står uten en gjeldende strategi etter at den nasjonale boligstrategien «Alle trenger et trygt hjem – Nasjonal strategi for den sosiale boligpolitikken (2021–2024)» gikk ut, samtidig som antallet bostedsløse og bruken av midlertidige botilbud øker. Det vises i forslaget til at Husbanken anslår at det var om lag 4 700 bostedsløse i 2024, og at KOSTRA-tall viser at 7 079 husstander var i midlertidige botilbud samme år, hvorav 645 barnefamilier.

Flertallet har mottatt en rekke skriftlige innspill. Flertallet av høringsinnspillene peker på behovet for en helhetlig og forpliktende strategi som samordner innsatsen på tvers av sektorer og forvaltningsnivåer. Inn-

spillene fremhever særlig behovet for konkrete tiltak mot bostedsløshet, styrket kommunal kapasitet og oppfølging av boligsosialloven samt prioritering av barnefamilier, personer med rus- og psykiske helseutfordringer og mennesker med funksjonsnedsettelse.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt og Miljøpartiet De Grønne, merker seg at statsråden deler bekymringen for utviklingen, men at statsråden også mener at behovet for en ny strategi er dekket gjennom Bustadmeldinga (2024) og pågående tiltak. Statsråden viser til fire innsatsområder: mål om 130 000 nye boliger innen 2030, styrket bostøtte, flere startlån og Husbankens arbeid med det digitale fagsystemet Kobo. Statsråden opplyser at en ny kartlegging av bostedsløse gjennomføres i uke 48 i 2025, med rapport i juni 2026, og at Stortinget vil bli orientert i de årlige budsjettproposisjonene.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt og Miljøpartiet De Grønne vurderer likevel at utviklingen i nøkkeltall og den brede støtten i høringsinnspillene tilsier behov for en nasjonal boligsosial strategi som tydeliggjør mål, virkemidler og ansvar, slik at ingen står uten et trygt sted å bo.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet er bekymret over økningen man ser i bostedsløse, særlig økningen blant barnefamilier som oppholder seg i midlertidig botilbud, og at de bor i de midlertidige botilbudene over lengre tid. Disse medlemmer mener ikke nye strategier eller handlingsplaner er det som trengs nå for å løse utfordringene som forslagsstillerne viser til som bakgrunn for forslaget. Disse medlemmer viser til at regjeringen allerede har tydelige nasjonale prioriteringer for den boligsosiale politikken i Meld. St. 13 (2023–2024) Bustadmeldinga – Ein heilskapleg og aktiv bustadpolitikk for heile landet, som ble lagt frem av regjeringen og behandlet i Stortinget i 2024. Disse medlemmer mener at regjeringen heller bør prioritere oppfølgingen av denne stortingsmeldingen, heller enn å bruke tid og ressurser på å utarbeide nye planer og strategier. Disse medlemmer merker seg at statsråden, i sin skriftlige vurdering av forslaget, påpeker at det anslås å være 8 800 kommunale boliger som står tomme, og at antallet har vært stabilt i flere år. Disse medlemmer mener regjeringen, heller enn å legge nye strategier og planer, bør prioritere arbeidet med å legge til rette for at innbyggerne enklere kan finne og søke kommunal bolig.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener det ikke er nødvendig å utarbeide en ny

boligsosial strategi. Disse medlemmer mener det viktigste tiltaket for å få ned boligpriser og øke muligheten for at folk får muligheten til å eie en bolig, er at det bygges nok boliger. Disse medlemmer vil påpeke at handlingsplaner og strategier ikke bidrar til å løse problemet, men det gjør politiske tiltak. Disse medlemmer viser til at Fremskrittspartiet har fremmet forslag om flere tiltak for å få fart på boligutbyggingen, som vil være gode tiltak for å flere inn på boligmarkedet. Det vises til Innst. 339 S (2024–2025), jf. Dokument 8:183 S (2024–2025).

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til representantforslaget fra representanter fra Høyre og mener at alle skal ha et trygt sted å bo. Dette er et grunnleggende behov og en forutsetning for å kunne delta i samfunnet. Disse medlemmer viser til at under regjeringen Solberg ble det lagt fram en nasjonal strategi for sosial boligpolitikk, «Alle trenger et trygt hjem – Nasjonal strategi for den sosiale boligpolitikken (2021–2024)». Denne strategien rettet innsatsen mot de mest sårbare gruppene – de som står i fare for å bli eller er bostedsløse, barn og unge samt personer med nedsatt funksjonsevne.

Disse medlemmer viser til at i perioden 2012–2020 ble antallet bostedsløse nesten halvert, men det er fortsatt viktig å jobbe for å gi flere et trygt hjem å bo i. I 2020 var 3 325 personer bostedsløse i Norge, av disse var 148 barn. Dette var historisk lavt.

Disse medlemmer viser til at Kirkens Bymisjon slo alarm våren 2025. 7 079 husstander var i midlertidige botilbud i Norge i 2024, og av disse var 645 barnefamilier i midlertidig botilbud. Det er tre ganger så mange som samme statistikk viste i 2020.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne mener at den negative utviklingen krever tiltak. Det er et politisk ansvar å hjelpe vanskeligstilte med å komme seg inn på boligmarkedet og å motvirke at innbyggere i Norge blir bostedsløse. Belastningen ved dårlige boforhold, ofte med hyppige flyttinger, er stor. Man trenger derfor en ny og helhetlig boligsosial strategi som tar tak i de utfordringene Norge, og da særlig storbyene, opplever nå.

Disse medlemmer viser til svarene fra høringsinstansene og den brede støtten i forbindelse med behandlingen av representantforslaget. Dette er en samfunnsutfordring som trenger konkrete og treffsikre tiltak på både kort og lang sikt.

Komiteens medlemmer fra Høyre mener strategien må bygge videre på strategien fra regjeringen Solberg og inneholde konkrete tiltak for å redusere antallet bostedsløse, sikre at flere får mulighet til å eie sin egen bolig, og styrke kommunenes mulighet til å hjelpe vanskeligstilte inn på boligmarkedet.

Disse medlemmer viser til at det har ikke blitt lagt fram en ny boligsosial strategi etter at regjeringen Solbergs strategi «Alle trenger et trygt hjem» gikk ut i 2024. Disse medlemmer mener det betyr at Norge ikke lenger har en strategi for dette arbeidet. Dette kommer i tillegg til at regjeringen Støre har fjernet viktige virkemidler i den boligsosiale politikken, blant annet Husbankens tilskudd til utleieboliger for vanskeligstilte. Disse medlemmer minner om at Stortinget vedtok våren 2024 å gjeninnføre dette tilskuddet, men regjeringen har ennå ikke fulgt opp vedtaket.

Disse medlemmer mener Husbanken har en viktig rolle i det boligsosiale arbeidet. Under regjeringen Solberg var regjeringen tydelig på at Husbanken må være et effektivt og treffsikkert hjelpemiddel for å hjelpe de svakeste inn på boligmarkedet. Tallene viser at den gjennomsnittlige startlånsutbetalingen økte fra litt over 600 000 kroner til 1,8 mill. kroner fra 2013 til 2021. Samtidig økte også antallet barnefamilier som mottok startlån.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt og Miljøpartiet De Grønne fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi innen utgangen av 2026.»

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti mener at bolig er et grunnleggende velferdsgode, ikke en vare for spekulasjon. Når flere faller ut av boligmarkedet og leieprisene skyter fart, er det et politisk ansvar å sikre folks rett til et trygt hjem. En ny, forpliktende nasjonal boligsosial strategi må på plass, med klare mål, tidsfrister og rapportering til Stortinget.

Dette medlem viser til høringsinnspillene, der Kirkens Bymisjon dokumenterer at 7 079 husstander oppholdt seg i midlertidige botilbud i 2024, hvorav 645 barnefamilier – en tredobling siden 2020. Kirkens Bymisjon viser også til at Husbanken anslo om lag 4 700 bostedsløse i 2024. Tallene bekrefter at dagens politikk ikke er tilstrekkelig, og at barn og mennesker med rus- og psykiske helseutfordringer rammes hardest. Det er uakseptabelt i et rikt land som Norge.

Dette medlem mener den markedsstyrte boligpolitikken over tid har skapt større forskjeller, svakere botrygghet og mer bostedsløshet. Boligpolitikken må tilbake på velferdssporet.

Dette medlem mener strategien må inneholde konkrete tiltak som faktisk flytter makt, midler og boliger til dem som trenger det mest:

1. Mål og forpliktelse

- Tydelige, målbare mål for reduksjon i bostedsløshet, med kraftig prioritering av barnefamili-

er og personer med rus- og psykiske helseutfordringer.

- Innføring av en nullvisjon for bostedsløshet, med årevis rapportering til Stortinget.
2. Husbanken tilbake som motor
 - Høyere lånerammer, mer fleksible vilkår og gjeninnføring/opptrapping av tilskudd til utleieboliger.
 - Program for oppgradering av eldre boligmasse (heis, energieffektivisering) i områder med lavinntekt, slik at folk kan bli boende og nye kan komme inn.
 3. Kommunal kapasitet og rettssikkerhet
 - Reell implementering av boligsosialloven: midler, kompetanse og veiledning samt vurdering av statlig tilsyn for å sikre likebehandling og saksbehandlingstid.
 - Styrket kommuneøkonomi som muliggjør flere kommunale og tilrettelagte boliger – ikke bare midlertidige løsninger.
 4. Botrygghet i leiemarkedet
 - Styrket håndheving av husleieloven og tiltak mot ufrivillig flytting og sosial dumping i leiemarkedet.
 - Utvikling av en ikke-kommersiell utleiesektor med pris- og kostnadskontroll for lavinnteksgrupper og langsiktige kontrakter.
 - Strengere regulering av korttidsutleie som presser opp priser og fortrenger boliger fra vanlige folk.
 5. Rettigheter for barn og personer med funksjonsnedsettelse
 - Barnerettsperspektiv i alle vedtak, i tråd med barnekonvensjonen.
 - Reell valgfrihet og raskere tilgang til egen bolig for personer med utviklingshemming, bedre samordning av startlån/botilskudd og begrensnig av storskala samlokalisering som skaper nye institusjonspregede løsninger.
 6. Helhetlige tjenester – Housing First
 - Opptapping av Housing First med bolig først og tett, frivillig oppfølging; langvarig, tverrsektoriell innsats som dokumentert virker for mennesker med sammensatte behov.
 - Forpliktende samarbeid med ideelle organisasjoner som leverer kvalitetsnære botilbud og oppfølging.

Dette medlem mener at en rettferdig boligpolitikk krever strukturelle grep som demper spekulasjon og prioriterer folks behov foran profit; skarpere regulering av korttidsutleie, sterkere virkemidler for ikke-kommersielle leiealternativer og en skatte- og avgiftspolitik som ikke belønner å holde boliger tomme i pressområder.

Komiteens medlem fra Rødt viser til at hovedlinjene i det boligsosiale arbeidet har ligget fast i en generasjon. Prinsippene og verktøyene slått fast i St. meld. nr. 49 (1997–98) Om boligetablering for unge og vanskeligstilte, og påfølgende stortingsbehandling i Innst. S. nr. 100 (1998–99) følges stadig. Verktøykassen kan, noe forenklet, fremstilles slik: Kommunale boliger skal være et midlertidig tilbud til dem som trenger det, staten gir husleiestøtte til befolkningen gjennom Husbanken til dem som har behov for det, samtidig som det offentliges hovedvirkemiddel er å på individuell basis hjelpe enkeltpersoner inn på eiemarkedet. Dette medlem viser til at prisene, både i leie- og eiemarkedet, har hatt en vekst de færreste så for seg da verktøykassen ble utformet. Det som den gang ble vurdert som tilstrekkelige virkemidler av det politiske flertallet, er ikke lenger det.

Dette medlem viser til at selv om andelen leietagere i befolkningen er noenlunde stabilt, så øker antallet mye år for år i takt med befolkningsveksten. Husbankens tall viser at om lag 198 000 husstander nå er langtidsleietakere, og denne gruppen har økt kraftig. Statistisk sentralbyrås tall viser at hvem som leier bolig, henger nært sammen med husholdningenes inntekt. I fjerdedelen av husholdningene med lavest inntekt leier hele 53,2 pst. bolig, ifølge siste tilgjengelige data. Dette medlem viser til Forbrukerrådets rapport «Å leie bolig» fra 2021, hvor 72 pst. av leietakerne i undersøkelsen sier seg helt eller delvis enig i påstanden «Jeg opplever at boligprisene øker raskere enn mine økonomiske midler». Bare 53 pst. av leietakerne sier seg helt eller delvis enig i påstanden «Det er sannsynlig at jeg en dag vil eie min egen bolig i Norge».

Dette medlem mener på denne bakgrunn at det er nødvendig å vurdere nye og flere virkemidler i det boligsosiale arbeidet, utover dem som ble drøftet i Meld. St. 13 (2023–2024) Bustadmeldinga.

Dette medlem viser til at Norge, i motsetning til andre nordiske land og flere sammenliknbare land ellers i Europa, mangler en rimelig og regulert sektor i leiemarkedet, plassert mellom kommunale sosialboliger og det såkalte frie markedet. Dette medlem viser til at en slik sektor vil være til direkte gunst for dem som leier slike boliger, men samtidig til indirekte gunst for alle i leiemarkedet gjennom å fungere dempende på det generelle prisnivået. Dette medlem viser til at leiemarkedet, med dagens prisnivå, har kraftige innlåsningsmekanismer. Husleienivået, særlig i pressområder, er blitt så høyt at det i dag kommer i konflikt med at leietakere skal ha mulighet til å legge seg opp penger til egenandel for senere kjøp av egen bolig. Dette medlem viser til

at situasjonen i leiemarkedet kan sies å stå i direkte motstrid til den såkalte eierlinja.

Dette medlem viser til at rundt to tredeler av kommunene praktiserer en eller annen form for markedsbasert husleiefastsettelse for kommunale leieboliger. Ifølge Senter for bolig og velferdsforskning (BOVEL) ved OsloMet, gjengitt i rapporten «Kommunale utleieboliger til vanskeligstilte på boligmarkedet i Norge 2023», praktiserer hele 57 pst. av kommunene som har svart på spørsmål fra forskerne, såkalt gjengs leie ved husleiefastsettelse i alle eller flertallet av nye kommunale utleieforhold. Ytterligere 12 pst. av kommunene oppgir i samme undersøkelse at de benytter markedsleie. Dette medlem viser til at leieprisnivået i kommunale boliger i disse kommunene dermed stiger i takt med at det samlede leieprisnivået stiger. I mange kommuner er leieprisene med årene blitt så høye at mange beboere ikke lenger har råd til å betale husleien kommunen krever, til tross for at de mottar statlig bostøtte. Dette er igjen blitt løst ved at stadig flere kommuner har vært nødt til å innføre ulike former for kommunal husleiestøtte på toppen. Dette medlem viser til at det er behov for en samlet fremstilling av omfanget og innretningen på slike kommunale ordninger. Noe er imidlertid kjent. I rapporten «Bostøtten og samspillet med andre ytelser» fra Samfunnsforskning (NTNU) i september 2025 fremgår det at om lag 45 pst. av alle mottagere av statlig bostøtte bor i kommuner som også har lokale ordninger. Dette medlem mener videre at det er nødvendig å vurdere å utvikle muligheten for å kreve markedsbasert leie for kommunale boliger.

Dette medlem viser til at spørsmålet om leiemarkedets innlåsningsmekanismer, spørsmålet om å sikre rimelige utleieboliger for en bredere gruppe enn dem som kvalifiserer til kommunale boliger, spørsmålet om hvordan bostøtteordninger nasjonalt og lokalt egentlig fungerer, samt spørsmålet om å gå bort ifra markedsbasert leie for kommunale boliger er naturlig å vurdere i det boligsosiale arbeidet fremover.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi innen utgangen av 2026.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet.

Ko m i t e e n har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råår Stortinget til å gjøre følgende

v e d t a k:

Dokument 8:23 S (2025–2026) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mudassar Kapur, Tage Pettersen, Henrik Gottfries Kierulf og Anne Kristine Linnestad om en ny nasjonal boligsosial strategi – vedtas ikke.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 24. februar 2026

Hanne Beate Stenvaag

leder

Anne Lise Gjerstad Fredlund

ordfører

Statsråden

Stortingets kommunal- og forvaltningskomite
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
25/4030-3

Dato
18. november 2025

Svar på dokument 8:23 S (2025-2026) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mudassar Kapur, Tage Pettersen, Henrik Gottfries Kierulf og Anne Kristine Linnestad om ny boligsosial strategi

Jeg viser til brev av 4. november 2025 fra Kommunal- og forvaltningskomiteen. Jeg er invitert til å vurdere Dokument 8:23 S (2025–2026) «Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mudassar Kapur, Tage Pettersen, Henrik Gottfries Kierulf og Anne Kristine Linnestad om en ny nasjonal boligsosial strategi».

Jeg vil først takke for at representantene engasjerer seg på dette viktige området.

I likhet med forslagsstillerne er jeg bekymret over økningen vi ser i antall bostedsløse, og at bruk og behov for midlertidig botilbud øker. De årlige tallene i KOSTRA viser stor økning i bruken av midlertidig botilbud og at mange av oppholdene strekker seg over lang tid. Jeg er særlig bekymret for den store økningen blant barnefamilier som oppholder seg i midlertidig botilbud og at de bor i de midlertidige botilbudene over lenger tid. Jeg kan forsikre Stortinget om at jeg følger utviklingen tett.

Økt rentenivå, økte kostnader, bosetting av svært mange flyktninger og lav boligbygging bidrar til å øke utfordringene.

Noen personer har særlige utfordringer som gjør at boligsosiale tiltak og virkemidler ikke er tilstrekkelig for å oppnå en god og trygg bosituasjon. Dette gjelder mange av de bostedsløse, noe Riksrevisjonen nylig pekte på i rapporten om helse- og velferdstjenester til personer med samtidig rusmiddellidelser og psykiske lidelser. Det er for eksempel for mange som blir bostedsløse når de skal skrives ut fra institusjon eller løslates fra fengsel, etter tiltak i barnevernet eller etter opphold på kriesenter. Det er også for mange som blir boende for lenge i et midlertidige botilbud uten at de får et tilbud om en varig bolig. Samtidig ser vi at over 8 800 kommunale boliger stod tomme ved

årsskiftet og at dette tallet har vært stabilt over mange år. Dette viser at vi kan bruke ressursene våre mer effektivt enn i dag. Husbanken utreder nå hvordan vi gjennom Kobo (fagsystem for kommunale boliger og boligsosialt arbeid) kan bedre samarbeidet mellom velferdssektorene, sikre bedre brukerreiser og i større grad forebygge at folk bli bostedsløse. I tillegg vurderer vi nå hvordan kommunene kan veiledes bedre for å oppfylle pliktene i boligsosialloven på en god måte.

Representantene foreslår å utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi innen august 2026. Jeg mener at vi allerede har tydelige nasjonale prioriteringer for den boligsosiale politikken. I Bustadmeldinga fra 2024 la regjeringen fram fire innsatsområder for boligpolitikken. Disse er:

1. Flere skal få mulighet til å eie egen bolig
2. Leiemarkedet skal være trygt og forutsigbart
3. Ta vare på boligene vi har og bygge de vi trenger
4. Forsterket innsats for dem som ikke selv klarer å skaffe seg eller beholde en egnet bolig

For å lykkes med å gi de mest vanskeligstilte et trygt og godt botilbud må vi se de fire innsatsområdene i sammenheng. Vi må for det første sørge for at vi bygger nok boliger, og regjeringen har derfor satt et ambisiøst mål om å igangsette bygging av 130 000 boliger innen 2030. I tillegg gjør vi flere grep for å øke botryggheten og tilbudet i leiemarkedet. Vi fornyer blant annet husleieloven og bygger flere studentboliger. Bostøtten er styrket og flere får startlån.

Når det gjelder innsatsområdet for dem som ikke selv klarer å skaffe seg bolig eller beholde en egnet bolig, har vi to delmål:

- Bostedsløse skal raskt få tilbud om varig bolig. Barn og unge skal prioriteres.
- Ingen skal bli bostedsløse etter løslating fra fengsel, etter utskriving fra institusjon, eller etter opphold på kriesenter eller etter tiltak i barnevernet.

Den boligsosiale innsatsen er en av kjerneoppgavene i departementets arbeid med boligpolitikken og vi jobber kontinuerlig med å forbedre den.

Rundt én million personer leier boligen de bor i. I Bustadmeldinga var et av regjeringens nye grep i boligpolitikken å løfte fram leiemarkedet som ett av fire innsatsområder i boligpolitikken. Meldingen introduserer en fornyet leiemarkedspolitik med mål om å sikre trygge og stabile leieforhold, et tilstrekkelig utleietilbud, solid kunnskapsgrunnlag om leiemarkedet, og en bærekraftig kommunal utleiesektor. Alle disse målene er også viktig for den boligsosiale innsatsen. Å øke innsatsen knyttet til leiemarkedet er viktig hvis vi skal se den boligsosiale innsatsen i sammenheng med øvrig boligpolitikk.

Vi har i høst lansert fem hovedgrep for en samlet innsats for leiemarkedet der en styrket innsats mot bostedsløshet inngår.

1. Vi styrker botryggheten og bidrar til at folk har råd til husleien
2. Vi styrker tilbudet og sikrer fleksibilitet for utleiere
3. Vi styrker håndhevingen av husleieloven og demper konflikter

4. Vi styrker arbeidet mot bostedsløshet
5. Vi samler innsatsen

Vi har god kunnskap om tiltak som virker for å forebygge og hjelpe folk ut av bostedsløshet. Vi vet at samarbeid på tvers av velferdssektorene, og vedvarende og langvarig innsats, er viktig for å lykkes. Videre må det boligsosiale arbeidet være godt og tydelig forankret både administrativt og politisk i kommunene. Innsats for å forebygge og hjelpe folk ut av bostedsløshet må bygge på erfaringer og tiltak vi vet har effekt.

Kommunenes boligsosiale ansvar ble tydeliggjort i boligsosial lov som ble iverksatt i 2023. Husbankens nye digitale fagsystem for kommunale boliger og boligsosialt arbeid, Kobo, gir kommunene god systemstøtte i arbeidet med å følge opp loven. Kobo gjør det også enklere for innbyggerne å finne og søke kommunal bolig, og for kommunene gjør Kobo lettere å tildele og finne en egnet bolig til den enkelte boligsøker. Husbanken er tett på kommunene i det boligsosiale arbeidet, og finansierer også boligsosiale prosjekter i regi av frivillige organisasjoner. Vi har etablert en fast møtearena med bruker- og interesseorganisasjoner på det boligsosiale feltet. Jeg vil årlig delta på disse møtene.

Jeg deler representantenes ønske om strategisk og god innsats mot bostedsløshet. Derfor følger vi opp målene og tiltakene i Bustadmeldinga, som er forankret i Stortinget og operasjonalisert i Husbankens tildelingsbrev. Husbanken har med seg disse målene og tiltakene i sitt samarbeid med kommuner og andre. Jeg vil blant annet be Husbanken ta initiativ til å inngå samarbeidsavtaler med statsforvaltere om boligsosialt arbeid og boligsosial lov. Vi følger også opp fem strategiske grep for leiemarkedet, som er avgjørende for å få et godt botilbud for de mest vanskeligstilte. Min viktigste prioritet på dette området er å følge opp målene og tiltakene vi allerede har, og vurdere behovet for nye tiltak som kan gi raskest mulig resultater for de det gjelder. Summen av de nasjonale prioriteringene i boligmeldingen og hvordan vi jobber videre med innsatsområdene, mener jeg gir et godt bilde av hva som ville vært innholdet i et dokument som kalles boligsosial strategi.

Jeg er glad for å kunne opplyse om at ny nasjonal kartlegging av bostedsløse blir gjennomført nå i høst – samme uke som tidligere kartlegginger er gjennomført, i uke 48. Årets kartlegging vil være noe forenklet i forhold til de forrige grunnet personvernbestemmelser for innsamling og bruk av data i arbeids- og velferdsforvaltningen. Vi vil likevel få oppdaterte hovedtall, god og nyttig informasjon som vil gi nyttig informasjon om utviklingsbildet. Funnene fra kartleggingen blir presentert i en rapport som kommer i juni 2026.

Jeg vil avslutningsvis understreke at boligpolitikken er høyt prioritert av regjeringen, og at vi vil holde Stortinget oppdatert om status og tiltak i de årlige budsjettproposisjonene.

Med hilsen

A handwritten signature in blue ink, reading "Bjørnar Skjæran". The signature is fluid and cursive, with the first name "Bjørnar" and the last name "Skjæran" written in a single continuous stroke.

Bjørnar Selnes Skjæran

